

Klein Kornél, A Testvér

A képen bátyám, Klein Kornél látható. Itt olyan 13 éves lehet.

Ketten voltunk testvérek, egy hét évvel idősebb bátyám volt. Nagyon kevés kapcsolatunk volt, a nagy korkülönbség miatt. Klein Kornélnak hívták. Amikor a Kornélnak a barmicvája volt, akkor én hat éves voltam. Körül is volt metélve természetesen.

Kornélt a háborúban elvitték az első menettel Oroszországba, és soha nem jött haza. Ez 1943-ban volt. Ahonnan az én későbbi férjem visszajött. Anyám annyit megtudott, hogy tífuszban halt meg. Nem volt ez pontos információ, de megnyugtató volt, hogy legalább valamit tud. Anyám ebben is fantasztikus volt. Tudom, hogy kedvence volt a Kornél, ami normális fiús mamáknál, de egész fantasztikus volt, hogy hogyan viselte ezt el egyáltalán. Ugye ma én úgy gondolom, hogy ez elviselhetetlen. Kornél polgáriba járt, és utána női szabó lett. Jól hegedült. Érdekes módon egy

olyan "naturalista" tehetség volt, zongorán, hegedűn játszott, pedig nem járt sehova tanulni. Nagyon jó hallása volt. Ő az Aréna útra járt iskolába. Őt nem akarták a zsidó gimnáziumba adni. Arról szó sem lehetett. Az, az én erőszakosságom volt, meg az anyámé. De akkor még hét évvel, azelőtt anyám sem ismerte ki magát a dolgok között. Kornél kitanulta a mesterséget, és elkezdett dolgozni. Azt nem tudom, hogy hol, mert nagyon rövid volt ez az egész periódus, amit megéltem vele.

Mielőtt elvitték volna, előtte még megvolt az esküvője, ahol én koszorúslány voltam. A lány is varrt. Ha jól emlékszem a szülők, nagyon kedves népek voltak. Azt hiszem, hogy a Teleki téren volt nekik ruha szalonjuk, de ez sem tudom biztosra, csak rémlik valami. Nem emlékszem, hogy mi volt a lány neve. Anyám nagyon jó kapcsolatot tartott a szülőkkel. Az esküvő, a Bethlen utcai templomban volt. Szinte semmit nem éltek együtt. A lány újra férjhez ment de már Amerikában, mert az egész család elment. Még az anyámnak írt párszor. Nem sokkal a háború után mentek el. Valahogy megúszták a holokausztot, de nem tudom hogy hogyan.